تناظر علم و الیقین و عین الیقین با علم حصولی و علم حضوری

شماره پرسش: ۶۲۹

تاریخ ارسال پرسش: ۰۵:۰۰:۰۰ ۱۳۸۹/۵/۷

متن پرسش

با عرض سلام و خسته نباشید خدمت آقای طاهر زاده و دیگر دوستان در کتاب درسی رشته ی علوم تربیتی پیام نور با نام فلسفه ی تربیت از دکتر عیسی ابراهیم زاده که از منابع ارشد نیز میباشد در فصل آخر کتاب که مربوط به بررسی مکتب اسلام میباشد گفته شده که اصطلاحات قرآنی علم الیقین و عین الیقین همان علم حصولی در فلسفه ی اسلامی که علم الیقین علم قیاسی و استنتاجی است و عین الیقین از طریق حواس حاصل میشود و مبتنی بر استقرا میباشد آیا با قرآن در تناقض نیست لطفا مطلب را شرح دهید با تشکر

متن پاسخ

علیکم السلام باسمه تعالی قرآن می‌فرماید: «كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ، لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ»(سوره‌ی تکاثر، آیات ۵ و ۶) اگر «علم‌الیقین» داشته باشید جهنم را حتماً خواهید دید. آیه‌ی بعد می‌فرماید: «ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِينِ» سپس اگر این مسیر ادامه یابد چه در سیر و سلوک دنیایی، یا در سیری که به قیامت می‌انجامد با «عین‌الیقین» جهنم را خواهید دید. چنانچه ملاحظه می‌کنید موضوع رؤیت جهنم است که باطن دنیا است، پس رؤیت آن نیز رؤیت باطنی است، حال یا با شعور عقلی که همان «علم‌الیقین» است و یا با شعور «قلبی» که همان «عین‌الیقین» باشد، لذا ممکن است بتوان «علم‌الیقین» را با علم حصولی به قیامت تطبیق کرد ولی «علم‌الیقین» یک شعور باطنی و حضوری است و نفس ناطقه‌ی انسان با وجود جهنم روبه‌رو می‌شود و نه با مفهوم آن. موفق باشید